

بخش نفت و گاز در لایحه بودجه ۱۴۰۴

مصطفی سمیعی نسب^۱

چکیده

با توجه به وابستگی بودجه کشور به درآمدهای نفتی، لزوم پرهیز از رویکرد غیرواقع‌بینانه و توجه کافی به ریسک‌ها و چالش‌ها با تعیین درآمدهای نفتی، ازجمله ضرورت‌های بودجه‌ریزی سالانه دولت‌ها به شمار می‌رود. مقدار صادرات نفت خام و میعانات گازی کشور در لایحه بودجه سال ۱۴۰۴، ۱/۳۵ میلیون بشکه با قیمت ۶۵ یورو در نظر گرفته شده است. طبق جدول لایحه بودجه سال ۱۴۰۴، میزان تولید روزانه نفت، ۳/۷۵ میلیون بشکه برآورد شده است و سهم دولت از کل صادرات نفت و گاز در سال آینده، ۳۷/۵ درصد معادل ۱۲۰۰ تریلیون تومان خواهد بود. با جمع‌بندی پیش‌بینی‌های ۱۵ مؤسسه و نیز قیمت نفت در بودجه چهار کشور روسیه، نروژ، عراق و ونزوئلا، به نظر می‌رسد محتمل‌ترین سناریو برای قیمت نفت برنت حدود ۷۵ دلار در هر بشکه است. بنابراین و نظر به شرایط تحریمی و وجود اختلاف بین قیمت نفت برنت و نفت‌های صادراتی ایران، قیمت فروش نفت ایران برای سال آینده به‌طور متوسط در حالات بیشینه و کمینه به‌ترتیب ۷۵ و ۵۳ دلار در هر بشکه پیش‌بینی شده و بازه قیمتی ۶۱ تا ۶۵ دلار در هر بشکه، پیش‌بینی مناسبی برای قیمت نفت صادراتی ایران در سال آینده است. بنابراین، نظر به ریسک‌های شایان توجه در سال پیش رو، منابع پیش‌بینی‌شده از محل صادرات نفت خام، گاز و فراورده‌های نفتی در بودجه سال ۱۴۰۴ به‌رغم واقع‌بینانه بودن، با چالش‌های زیادی در تحقق همراه است. در این راستا، متنوع‌سازی شیوه‌های انتقال نفت به مشتریان نفتی با توجه به تجربه کشور در فروش نفت به روش‌های غیرمعارف، تلاش برای حفظ چین به‌عنوان مشتری اصلی نفتی و توسعه همکاری با پالایشگاه‌های خصوصی و بازرگاری در نحوه تعامل وزارت نفت با بانک مرکزی برای کاهش آسیب‌های وابستگی اقتصاد به درآمدهای نفتی پیشنهاد می‌شود.

واژگان کلیدی: بودجه، نفت و گاز، درآمدهای نفتی.

مقدمه

بخش نفت و گاز است. از سوی دیگر، این بخش ازجمله مهم‌ترین بخش‌های تأمین‌کننده مالی بودجه دولت به شمار می‌آید. هرگونه نوسان در بخش نفت و گاز، بخش مهمی از درآمدهای مورد نیاز دولت را تحت تأثیر قرار می‌دهد و تداوم کسری بودجه در اقتصاد ملی را دامن می‌زند. در کنار نقش‌های مستقیم بخش نفت و گاز در محاسبات ملی، این بخش از بخش‌های مهم در تأمین امنیت انرژی کشور به شمار می‌آید.

بخش نفت و گاز از دو کانال مهم و کلیدی، اقتصاد کشور را تحت تأثیر قرار می‌دهد. این بخش یکی از مهم‌ترین بخش‌های تولیدی اقتصاد کشور به شمار می‌آید که از طریق تغییر در ارزش افزوده، تولید ملی و درنهایت، رشد اقتصادی سالانه را تحت تأثیر قرار می‌دهد. رخدادهای این بخش متأثر از تحریم‌ها بوده و در دوره تشدید تحریم‌ها، یکی از دلایل اصلی کاهش رشد اقتصادی، کاهش رشد

۱. استادیار، گروه اقتصاد سیاسی، دانشکده معارف اسلامی و اقتصاد، دانشگاه امام صادق علیه‌السلام، تهران، ایران/ رئیس اندیشکده اقتصاد سیاسی امنیت و دفاع، دانشگاه امام صادق علیه‌السلام، تهران، ایران
samiee@isu.ac.ir

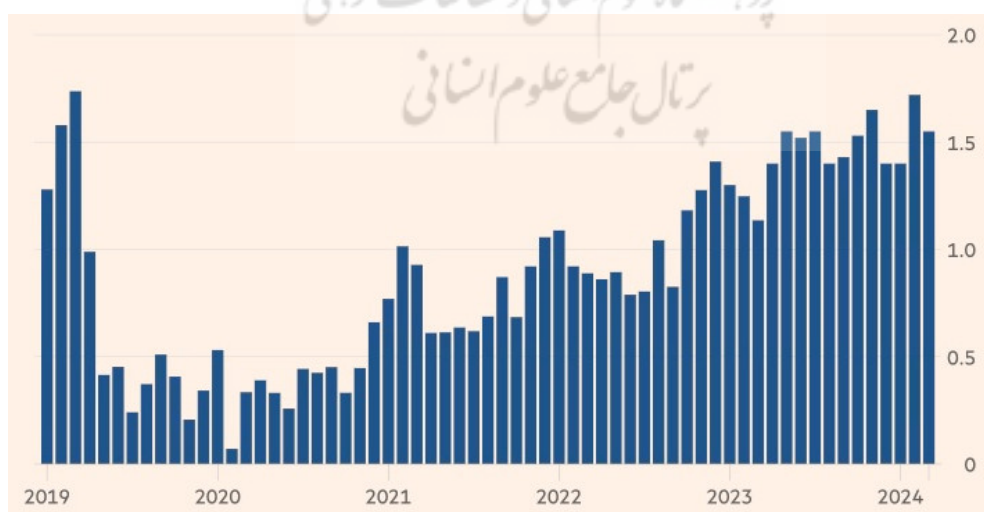
همان‌طور که ملاحظه می‌شود، روند صادرات نفت ایران از سال ۲۰۲۰، روند صعودی به خود گرفته است. کشور در سال ۲۰۲۴، بطور متوسط بیش از ۱/۵ میلیون بشکه در روز صادرات نفت داشته که بخش عمده‌ای از آن توسط چین (به‌ویژه پالایشگران خصوصی موسوم به تی‌پات‌ها) خریداری شده است. به دلیل پیچیدگی شبکه صادرات نفت ایران برای رصد و پایش از سوی ایالات متحده، این کشور از طریق «قانون توقف پناه‌دهی به نفت ایران» قصد دارد با طرح تحریم جدید نفتی، ریسک همکاری نفتی با ایران از سوی بنادر را افزایش دهد تا شبکه صادرات نفت ایران را مختل کند. بر همین اساس، این تحریم‌ها طیف گسترده‌ای از واسطه‌های فروش نفت ایران اعم از مالکان یا اپراتورهای بنادر، شناورها، حاملان، تخلیه‌کنندگان یا معامله‌کنندگان نفت و محصولات نفتی و پتروشیمیایی با منشأ ایران را شامل می‌شود.

رخدادهای مثبت و منفی در این بخش، به‌شدت امنیت عرضه انرژی را تحت تأثیر قرار می‌دهد و تداوم کاهش امنیت انرژی منجر به بحران انرژی در کشور می‌شود. در تبصره ۹ لایحه بودجه سال ۱۴۰۴، در قالب بندهای الف، ب، پ و ت به بخش نفت و گاز توجه شده است. در بندهای یادشده بیشتر به درآمدهای حاصل از حوزه نفت و گاز، چگونگی سرمایه‌گذاری و تسویه بدهی وزارت نفت با بانک مرکزی اشاره شده است. بررسی مصوبات مجلس نیز نشان می‌دهد تغییر خاصی در این تبصره از لایحه بودجه حاصل نشده است. در ادامه، ابتدا وضعیت بخش نفت و گاز کشور تحلیل و سپس ابعاد مختلف تبصره ۹ لایحه بودجه مورد بررسی قرار می‌گیرد.

۱- رصد و پایش وضعیت نفت و گاز

روند صادرات نفت ایران در سال‌های اخیر در نمودار شماره ۱ به تصویر کشیده شده است.

نمودار ۱- روند صادرات نفت ایران (میلیون بشکه در روز)

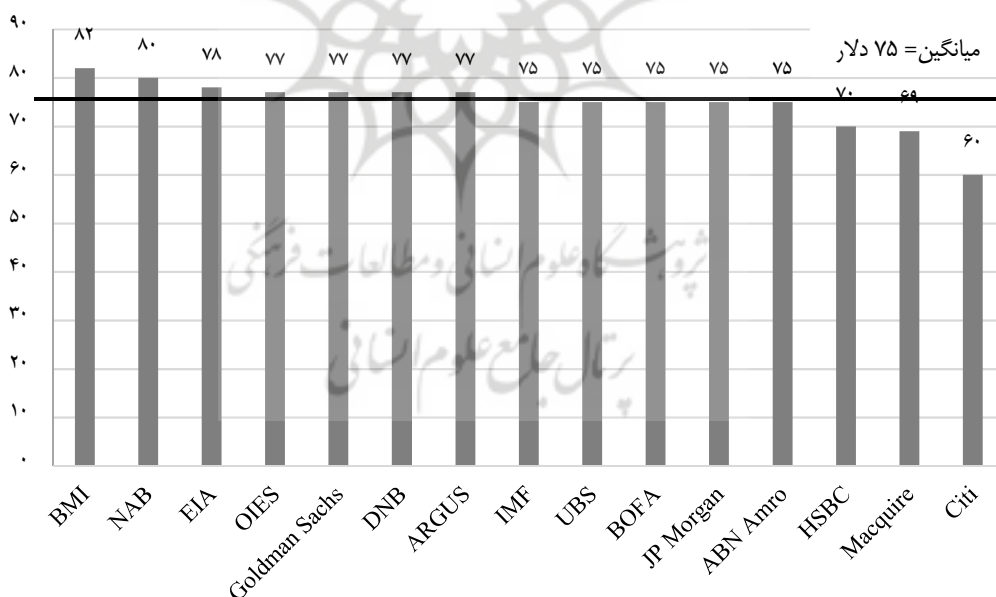

مأخذ: Vortexa, 2024.

نهادها و مؤسسات فعال در بازار نفت و نیز نهادها و مؤسسات مالی، برای سال ۲۰۲۵، قیمت جهانی نفت را در بازه ۶۰ تا ۸۲ دلار در هر بشکه پیش‌بینی کرده‌اند. همان‌طور که در نمودار شماره ۲ مشاهده می‌شود، متوسط این پیش‌بینی‌ها، قیمت ۷۵ دلار در هر بشکه را نشان می‌دهد. افزون‌براین، با بررسی قیمت‌های پیش‌بینی‌شده در بودجه کشورهای صادرکننده نفت ملاحظه می‌شود که کشورهای نروژ، ونزوئلا، روسیه و عراق قیمت نفت در سال ۲۰۲۵ را به ترتیب ۷۹، ۷۸، ۷۱ و ۷۰ دلار در هر بشکه پیش‌بینی کرده‌اند (مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، ۱۴۰۳).

به دلیل پیچیدگی شبکه صادرات نفت ایران برای رصد و پایش از سوی ایالات متحده، این کشور از طریق «قانون توقف پناهدهی به نفت ایران» قصد دارد با طرح تحریم جدید نفتی، ریسک همکاری نفتی با ایران از سوی بنادر را افزایش دهد تا شبکه صادرات نفت ایران را مختل کند.

نمودار ۲- پیش‌بینی‌های نهادها و مؤسسات بین‌المللی از قیمت جهانی نفت (برنت) در سال ۲۰۲۵

مأخذ: مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی (۱۴۰۳).

تقاضای ضعیف نفت در چین و ایالات متحده، عواملی هستند که به ترتیب از لحاظ عرضه و تقاضا می‌توانند باعث کاهش قیمت نفت برای سال آینده

پیش‌بینی افزایش عرضه از سوی کشورهای خارج از اوپک‌پلاس و وجود ظرفیت مازاد تولید حدود ۵ میلیون بشکه‌ای در اوپک‌پلاس و پیش‌بینی

شوند. در طرف مقابل، تنش‌های ژئوپلیتیکی در غرب آسیا و اوکراین، طوفان شدید در ایالات متحده و احتمال کاهش سقف تولید اوپک‌پلاس عواملی هستند که با کاهش عرضه می‌توانند باعث افزایش قیمت نفت شوند.

۲- مسائل و چالش‌ها

بودجه کشور همانند بیشتر کشورهای نفتی وابستگی جدی به نفت دارد و به‌رغم تلاش‌های صورت گرفته، همچنان این وابستگی ادامه دارد. بنابراین، داشتن برآورد مناسب از ارزش صادرات نفت در هر سال مالی برای تدوین دقیق‌تر بودجه سنواتی ضروری است.

با جمع‌بندی پیش‌بینی‌های ۱۵ مؤسسه و نیز قیمت نفت در بودجه چهار کشور روسیه، نروژ، عراق و ونزوئلا، به نظر می‌رسد قیمت نفت برنت در سال آینده در شرایط کاهش تنش در منطقه غرب آسیا و اوکراین حدود ۶۰ دلار و در شرایط افزایش تنش حدود ۸۲ دلار در هر بشکه باشد، اما محتمل‌ترین سناریو برای قیمت نفت برنت حدود ۷۵ دلار در هر بشکه است. بنابراین و نظر به شرایط تحریمی و وجود اختلاف بین قیمت نفت برنت و نفت‌های صادراتی ایران، قیمت فروش نفت ایران برای سال آینده به‌طور متوسط در حالات بیشینه و کمینه به‌ترتیب ۷۵ و ۵۳ دلار در هر بشکه پیش‌بینی شده و بازه قیمتی ۶۱ تا ۶۵ دلار در هر بشکه، پیش‌بینی مناسبی برای قیمت نفت صادراتی ایران برای سال آینده است.

روی کار آمدن دولت ترامپ در آمریکا و احتمال تشدید تحریم‌های نفتی در کنار بالا رفتن احتمال اجرایی شدن قانون «توقف پناه‌دهی به نفت ایران» ازجمله چالش‌های مهم پیش روی بخش انرژی کشور است. این چالش‌ها همان‌طور که در بخش سه مورد بررسی قرار می‌گیرد، جریان درآمدهای نفتی کشور را با تهدید مواجه می‌کند.

افزون‌براین، با توجه به اینکه برنامه هفتم پیشرفت در سال جاری به تصویب رسیده است، انتظار می‌رود بودجه به‌عنوان برشی یک‌ساله از قانون برنامه هفتم در راستای تکالیف و تحقق اهداف کمی برنامه هفتم تدوین شود. عدم لحاظ ردیف اعتبارات در نظر گرفته‌شده برای دو طرح بزرگ ذخیره‌سازی گاز طبیعی و میترینگ مطرح‌شده در برنامه هفتم پیشرفت نیز از نقاط ضعف لایحه بودجه از منظر بخش انرژی است. مواردی مانند عدم تخصیص منابع/مصارف و ردیف درآمدی/هزینه‌ای برای حساب بهینه‌سازی مصرف انرژی، عدم تخصیص منابع/مصارف و ردیف درآمدی/هزینه‌ای برای حساب سرمایه‌گذاری نفت و گاز، عدم توجه به مردمی‌سازی بهینه‌سازی مصرف انرژی با صدور گواهی صرفه‌جویی، عدم تعیین منابع لازم برای طرح‌های مشخص‌شده در برنامه هفتم پیشرفت ازجمله ذخیره‌سازی و سامانه جامع مدیریت هوشمند انرژی از نقاط ضعف لایحه بودجه سال ۱۴۰۴ کشور به شمار می‌رود.

نظر به شرایط تحریمی و وجود اختلاف بین قیمت نفت برنت و نفت‌های صادراتی ایران، قیمت فروش نفت ایران برای سال آینده به طور متوسط در حالات پیشینه و کمینه به ترتیب ۷۵ و ۵۳ دلار در هر بشکه پیش‌بینی شده و بازه قیمتی ۶۱ تا ۶۵ دلار در هر بشکه، پیش‌بینی مناسبی برای قیمت نفت صادراتی ایران برای سال آینده است.

صادرات گاز طبیعی در مجموع، ۳۵ میلیارد دلار درآمد دیده شده که از این مقدار، ۳۷/۵ درصد آن سهم دولت است. همچنین، دولت در لایحه بودجه سال ۱۴۰۴، از ورودی منابع صندوق توسعه استقراض می‌کند؛ به طوری که از سهم ۴۸ درصدی صندوق توسعه، ۲۸ واحد درصد استقراض دولت در بودجه است و ۲۰ واحد درصد باقی‌مانده به صندوق توسعه واریز می‌شود.

۳- آسیب‌شناسی لایحه بودجه سال ۱۴۰۴ از منظر درآمدهای نفتی

منابع حاصل از نفت، گاز و فراورده‌های نفتی عبارت‌اند از منابع حاصل از صادرات نفت خام، میعانات گازی، خالص صادرات گاز، فراورده‌های نفتی، فروش داخلی گاز طبیعی، خالص فروش داخلی نفت و بدهی اشخاص حقوقی به شرکت‌های زیرمجموعه وزارت نفت بابت فروش داخلی این اقلام در سال‌های گذشته. منابع حاصل از نفت، گاز و فراورده‌های نفتی در بودجه سال ۱۴۰۳، معادل ۱۵ میلیون و ۹۴۰ هزار میلیارد ریال بوده است. این عدد در سال ۱۴۰۴، به ۲۱ میلیون و ۷۰ هزار میلیارد ریال رسیده که نشان‌دهنده رشد ۳۲ درصدی است.

طبق جدول لایحه بودجه سال ۱۴۰۴، میزان تولید روزانه نفت، ۳ میلیون و ۷۵۰ هزار بشکه برآورد شده است و سهم دولت از کل صادرات نفت و گاز در سال آینده، ۳۷/۵ درصد معادل ۱۲۰۰ تریلیون تومان خواهد بود. در لایحه بودجه سال ۱۴۰۴، از محل صادرات نقدی نفت خام، میعانات گازی و خالص

نکته گفتنی در خصوص لایحه بودجه سال ۱۴۰۴ نسبت به سال‌های پیش این است که برداشت از سهم صندوق و برنامه‌ریزی برای وجوه آن در قالب لایحه بودجه و در زمان تدوین بودجه انجام شده است. این در حالی است که در برخی سال‌های پیش، این برداشت در طول سال اتفاق می‌افتاد که هم مجلس شورای اسلامی در خصوص مصارف آن بررسی به عمل نمی‌آورد و هم شفافیت کاهش می‌یافت. از این رو درج رقم استقراض از صندوق توسعه ملی در لایحه بودجه سال ۱۴۰۴، اقدام مثبتی در راستای ایجاد شفافیت بیشتر و ثبات سیاست‌های مالی دولت است. با توجه به پیش‌بینی ۳۴/۵ میلیارد دلاری درآمدهای نفتی در لایحه بودجه سال ۱۴۰۴، این رقم در بازه بالای سناریوی تداوم وضعیت موجود قرار می‌گیرد. بنابراین، به نظر می‌رسد رقم در نظر گرفته‌شده در لایحه بودجه چندان غیرواقعی نباشد؛ هرچند مفروضات برآورده شدن آن نیز با توجه به توضیحات جدول شماره ۱، چندان آسان نخواهد بود. به نظر می‌رسد بند کلیدی در تحلیل سناریوهای یادشده به روی کار آمدن دولت ترامپ در آمریکا و

با ایران از سوی بنادر را افزایش دهد تا موجب کاهش صادرات نفت ایران شود. بر همین اساس، این تحریم طیف گسترده‌ای از واسطه‌های فروش نفت ایران اعم از مالکان یا اپراتورهای بنادر، شناورها، حاملان، تخلیه‌کنندگان یا معامله‌کنندگان نفت و محصولات نفتی با منشأ ایران را شامل می‌شود.

احتمال اعمال تحریم‌های بیشتر نفتی ازجمله اجرا و عدم اجرای قانون توقف پناهدهی به نفت ایران اختصاص داشته باشد. همان‌طور که اشاره شد، به دلیل پیچیدگی شبکه صادرات نفت ایران برای رصد و پایش تحریمی از سوی ایالات متحده، این کشور قصد دارد از طریق طرح تحریم جدید نفتی، ریسک همکاری نفتی

جدول ۱- سناریوهای مختلف درآمدهای نفتی کشور در سال ۱۴۰۴

سناریو	مفروضات مهم سناریو	میزان صادرات نفت (میلیون بشکه در روز)	قیمت نفت (دلار در هر بشکه)	درآمد انتظاری نفت در سال ۲۰۲۵ (۱۴۰۴) (برحسب میلیارد دلار در سال)
خوش‌بینانه	- تداوم خرید نفت کشور از سوی چین و افزایش تعداد مشتریان نفتی - تداوم افزایش تقاضای جهانی نفت - شروع مذاکرات برای کاهش یا رفع تحریم‌های ایران	۱/۲-۵	۶۵-۷۵	۳۵/۵۴-۶/۷ (میانگین-۴۵/۱۵)
تداوم وضعیت موجود	- تداوم خرید نفت کشور از سوی چین - تداوم رصد و پایش تحریم‌ها از سوی آمریکا - عدم اجرایی شدن قانون «توقف پناهدهی به نفت ایران»	۱-۱/۴	۶۵-۷۵	۲۳/۳۸-۷/۳ (میانگین-۳۱)
محتمل	- اعمال تحریم‌های بیشتر ازجمله قانون «توقف پناهدهی به نفت ایران» و تنگ شدن بیشتر حلقه تحریم‌های نفتی و اقتصادی - اجماع جهانی علیه ایران در خصوص وضع تحریم‌های جدید	۰/۰-۵/۸	۶۵-۷۵	۱۱/۲۱-۹/۹ (میانگین-۱۶/۴۵)

مأخذ: یافته‌های پژوهش.

نتیجه‌گیری و پیشنهاد راهکارها

درآمدهای حاصل از فروش نفت و گاز به دلیل اهمیت فراوانی که در اقتصاد ایران دارد، همواره از اهمیت خاصی در بودجه برخوردار است. لزوم پرهیز از رویکرد خوش‌بینانه در تعیین درآمدهای نفتی ازجمله ضروریات بودجه‌ریزی با احتمال وقوع کمتر کسری بودجه است. منابع پیش‌بینی شده از محل صادرات نفت خام، گاز و فراورده‌های نفتی به‌رغم

روی کار آمدن دولت ترامپ در آمریکا و احتمال تشدید تحریم‌های نفتی در کنار بالا رفتن احتمال اجرایی شدن قانون «توقف پناهدهی به نفت ایران» ازجمله چالش‌های مهم پیش روی بخش انرژی کشور است. این چالش‌ها همان‌طور که در بخش سه مورد بررسی قرار می‌گیرد، جریان درآمدهای نفتی کشور را با تهدید مواجه می‌کند.

واقع‌بینانه بودن، با دشواری‌هایی در تحقق همراه است. در این راستا، راهکارهای زیر توصیه می‌شود.

- هم‌راستاسازی بودجه سال ۱۴۰۴ با تکالیف و تحقق اهداف کمی برنامه هفتم پیشرفت کشور:

همان‌طور که در بخش دو (مسائل و چالش‌ها) اشاره شد، با توجه به تصویب برنامه هفتم پیشرفت کشور، ضروری است بودجه سال ۱۴۰۴ برشی از تکالیف و اهداف کمی این برنامه باشد. توجه به طرح‌های بزرگ ذخیره‌سازی و بهینه‌سازی با توجه به مردمی‌سازی با صدور گواهی صرفه‌جویی، ازجمله موارد مغفول در لایحه بودجه سال ۱۴۰۴ به شمار می‌رود.

دشواری‌های تحقق منابع نفتی در بودجه، طرح تحریمی جدید آمریکا موسوم به «توقف پناهدهی به نفت ایران» است که با روی کار آمدن دولت ترامپ در آمریکا، احتمال تبدیل شدن آن به قانون الزام‌آور بیش‌ازپیش افزایش یافته است. در صورت اجرایی شدن این تحریم جدید، به نظر می‌رسد برخی از بنادر ریسک همکاری برای بارگیری و اجرای عملیات کشتی‌به‌کشتی^۱ را نپذیرند. بنابراین، ضروری است تا تمهیدات لازم برای نگهداشت شبکه فروش نفت به مشتریان نفتی، تغییر مسیرهای فروش نفت و یافتن مشتریان و واسطه‌های جدید اندیشیده شود.

- تلاش برای حفظ چین به‌عنوان مشتری اصلی نفتی و توسعه همکاری با پالایشگاه‌های خصوصی این کشور: هم‌اکنون چین با سهم بیش از ۹۰ درصد از خرید نفت ایران، اصلی‌ترین مشتری نفتی ایران است. پالایشگرهای خصوصی موسوم به تی‌پات‌ها، مهم‌ترین خریداران چینی نفت ایران به شمار می‌روند. این شرکت‌های خصوصی از تخفیف‌های نفتی برای افزایش سودآوری استفاده می‌کنند و چون پول خرید نفت را به یوان می‌پردازند، امکان شناسایی آن‌ها ضعیف است. بنابراین، تداوم توسعه شبکه فروش نفت به تی‌پات‌های چینی با ارائه پیشنهادهای قیمتی و غیرقیمتی متنوع و جذاب ضروری است.

- توسعه ظرفیت معادن به‌عنوان جایگزینی برای صادرات نفت با توجه به افزایش جهانی تقاضا برای فلزات و مواد معدنی کمیاب: با توجه به

نکته گفتنی در خصوص لایحه بودجه سال ۱۴۰۴ نسبت به سال‌های پیش این است که برداشت از سهم صندوق و برنامه‌ریزی برای وجوه آن در قالب لایحه بودجه و در زمان تدوین بودجه انجام شده است. این در حالی است که در برخی سال‌های پیش، این برداشت در طول سال اتفاق می‌افتاد که هم مجلس شورای اسلامی در خصوص مصارف آن بررسی به عمل نمی‌آورد.

- متنوع‌سازی شیوه‌های انتقال نفت با توجه به تجربه کشور در فروش نفت به روش‌های غیرمتعارف: با بررسی پیش‌بینی‌ها از بازار نفت برای سال آتی، احتمال کاهش میزان صادرات نفت ایران وجود دارد. یکی از

1. Ship to Ship

منابع

- پایگاه ملی اطلاع‌رسانی قوانین و مقررات کشور (۱۴۰۳). لایحه بودجه سال ۱۴۰۴.
- مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی (۱۴۰۳). پیش‌بینی قیمت نفت صادراتی در بودجه سال ۱۴۰۴ کشور. ایران، تهران: مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی
- Vortexa, (2024), <https://www.vortexa.com/tag/iran/>.

گرایش تقاضای جهانی به سمت استفاده از ترکیبات لیتیم، کبالت، نیکل و فولادهای آلیاژی پیشرفته با استحکام بالا، برنامه‌ریزی برای دستیابی به دانش فنی فراوری مواد معدنی و تولید محصولات با ارزش‌افزوده بالا و نیز رصد و پایش مستمر تحولات فناوریانه و نوآورانه در حوزه ذخیره انرژی و ارزیابی تأثیرات آن بر معادن و صنایع معدنی می‌تواند در دستور کار قرار گیرد. شناسایی و معرفی بازارهای صادراتی بر مبنای نیازهای جدید و محصولات با ارزش‌افزوده بالا با توجه به تحول در رویکردهای آتی تقاضا به‌ویژه در زمینه باتری‌های لیتیمی و ذخیره انرژی می‌تواند به ایجاد ارزش‌افزوده بیشتر در بخش معدن کشور کمک کند. افزون‌براین، کشور افغانستان منابع شایان توجه لیتیم را در اختیار دارد که سرمایه‌گذاری لازم برای توسعه بهره‌برداری از آنها صورت نگرفته است. با فعال کردن سرمایه‌گذاران بخش خصوصی در قالب سرمایه‌گذاری‌های مشترک برای توسعه منابع لیتیم در افغانستان می‌توان از مزایای افزایش تقاضای جهانی آتی این منبع معدنی کلیدی و ارزشمند بهره‌مند شد.

پیش‌بینی افزایش عرضه از سوی کشورهای خارج از اوپک‌پلاس و وجود ظرفیت مازاد تولید حدود ۵ میلیون بشکه‌ای در اوپک‌پلاس و پیش‌بینی تقاضای ضعیف نفت در چین و ایالات متحده، عواملی هستند که به‌ترتیب از لحاظ عرضه و تقاضا می‌توانند باعث کاهش قیمت نفت برای سال آینده شوند.